

Forfatter: **DR. PAT HANRATTY** – oversat af Palle A. Andersen

Kataklymer, masseudryddelser og de deraf følgende myter

*Jorden blev ramt af en katastrofe, der forårsagede en masseudryddelse af mange store pattedyr. Kilde: **James Thew** / Adobe Stock.*

Ifølge geologer uddøde omkring 35 til 45 arter af store pattedyr i intervallet fra 10.000 til 8.000 f.Kr. Dette kaldes en masseudryddelse . Masseudryddelser kan defineres som artsdød inden for et relativt kort tidsinterval.

Ingen af de almindelige teorier, der forsøger at redegøre for disse store udryddelser, er helt tilfredsstillende. Dette er sandsynligvis fordi ortodokse geologer opererer ud af tvangstanker i teorien om **uniformitarisme**, hvilket antyder en temmelig langsom gradvis ændring over tid.

I geologi er nutiden nøglen til fortiden. Imidlertid er der almindelig enighed om, at den geologiske tid er præget af en relativt pludselig ændring i klimaet for ca. 10.000 år siden eller mere, fra en kold istid til det varme interglaciale miljø.

I løbet af denne tid var der katastrofale ændringer over hele planeten. F.eks. asfalt- og tjæresøerne i Californien, ligesom i Sydamerika og Afrika, indeholder en rig samling af beviser på fauna- og blomsterliv, hvor det mest spektakulære har fundet sted i Rancho La Brea, hvor resterne af utallige dyr er tæt pakket sammen.

Cirka 700 kranier med sabeltandede tigre er systematisk udgravet, ledsaget af et stort antal rester fra heste, kameler, bisoner, mammuter, mastodoner, coyoter, ulve, dovendyr og andre samtidige fauna, ødelagte, mosedede og forvrængede.

Dette antyder en pludselig masseudryddelse, hvor både dyr, rovdyr og bytte pludselig blev kastet sammen i en bunke.

Beresovka-mammuten i Sibirien blev fundet med plantemateriale i maven. Den intense afkøling af denne mammut og andre antyder, at dette skete meget pludseligt.

Beresovka-mammuten, bortset fra hoved, er det en næsten fuldt konserveret, mumificeret mammutkroppe, der blev opdaget i Sibirien. (Cropbot / CC BY-SA 2.0)

Det frøs jordbunden til is, forvandlede søen og grundvandet til store islinser og frøs døde og døende dyr og planter i hele regionen til dystre mindesmærker, der uændret har overlevet i denne tilstand ned til vore dage. Blandt disse har været frosne kroppe af pattedyr, uldne næsehorn og andre store pattedyr.

Det er vigtigt at bemærke, at disse mammuters kroppe repræsenterer sunde, velnærede individer. De hører ikke til meget gamle, degenererede eller sultende dyr, som nogen mener. Faktisk blev en dybfrosset seks måneder gammel baby-mammutkrop, der blev fundet i 1977, så perfekt bevaret, at analyse af dens blod og protein, og dens væv blev brugt til genetiske undersøgelser. Interessant nok blev datoen for dens død bestemt til for ca. 12.000 år siden.

Den frosne mammutkalv "Lyuba", der stadig havde mad i maven. (FunkMonk / CC BY-SA 2.0)

Det frosne mammutkød blev beskrevet som fibrøst og marmorert med fedt og så ud som frisk, godt frosset oksekød. Fremragende suppe blev lavet af kødet fra nogle frosne mammuters kroppe, og selve kødet blev tilsyneladende kogt og spist.

Området, hvor mammuterne engang boede i Sibirien, kaldes i dag tundraen, hvor den gennemsnitlige årlige temperatur kun er to grader over nul. Den er træløs, og jorden er frosset i 10 måneder af året.

Hvordan fik disse enorme dyr nok at spise, i betragtning af at den voksne elefant kan konsumere op til omkring 350 pund mad dagligt? Derudover er mastodoner fundet dybfrosne ved siden af kroppe af mammuter i Alaska samt resterne af heste, egern og næsehorn.

Teorier om masseudryddelse: Clovis-folket

I et forsøg på at forklare udryddelsen af så mange arter af landdyr i denne periode har mainstream-forskere fremført et antal teorier. En teori postulerer, at jagt af den tidlige mand var årsagen. Dette er den mest populære teori i dag.

Det antages, at Clovis-folket, jægere og samlere, der pludselig kom til prominens omkring 11.500 f.Kr. var ansvarlige for de store udryddelser. Dette skyldes, at indvandrede Clovisfolk, sammenlignet med de

indfødte i Nordamerika, var flere og mere avancerede i deres jagtmetoder. Det er teoretiseret, at de jagede mange store pattedyr, eller megafauna, til udryddelse. Deres jagt udgjorde overmord.

Clovis peger fra Rummells-Maske Cache Site, Iowa. (Billwhittaker / CC BY-SA 3.0)

Den mest populære teori antyder, at indvandrerne måske er gået fra arktisk (Sibirien) til troperne og videre til de nær Antarktiske regioner i Sydamerika på lidt over tusind år. Ud over at berejse denne store afstand i så relativt kort tid, udslettede Clovis-folket, tilsyneladende allestedsnærværende, næsten hele store pattedyr i den nye verden.

Arkæologisk forskning har givet bevis for menneskelig besættelse i Amerika allerede for 32.000 år siden. I løbet af 1.000 til 2.000 år efter Clovis-folkets ankomst var de fleste af de store pattedyr forsvundet, i øvrigt sammen med Clovis-folket selv.

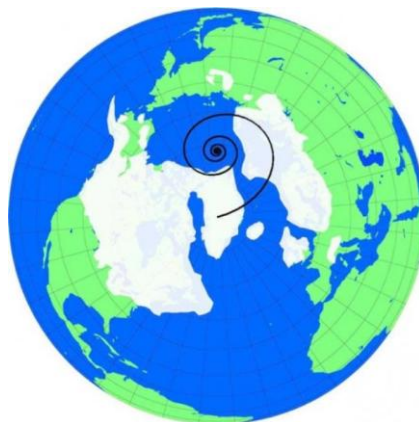
Disse dyr, eller megafauna, omfattede mammuter, mastodoner, kæmpe jordludder, heste, kameler, kæmpebjørne, huleløver, kæmpe bison på størrelse med mammuter og sabeltandede tigre.

At Clovis kunne udslette de fleste af de store pattedyr, rovdyr og byttedyr, på så kort tid synes lidt usandsynligt.

Andre teorier, der tegner sig for en kataklysmisk begivenhed

Hvad kunne ellers have fået klimaet til at ændre sig så pludselig?

Teorier, der redegør for dette, accepteres ikke af mainstream-forskere. Den første teori, der er foreslået her, er skorpeforskydning, som blev belyst af Charles Hapgood i hans bog *Jordens skifteskorpe*, senere kaldet ***The Path of the Pole***.

*Isdækket af det sidste glacial maksimum, for ca. 20.000 år siden, er asymmetrisk med hensyn til den nuværende position af Nordpolen i det arktiske hav. Nordpolen var formodentlig placeret i Grønland. En modelleret sti med et hurtigt polært skift vises. Det er en spiral, der starter i Grønland og slutter i det arktiske hav. En tur tager ca. 400 dage. Der blev antaget en afslapningstid på 1.000 dage for globale deformationer af Jorden. (Walter Baltensperger / **Public Domain**)*

Et spændende spørgsmål er, hvorfor der findes så mange af de store pattedyrkroppe så langt mod nord. Faktisk stiger deres antal længere mod nord til Det arktiske Ocean. Derudover er deres knogler spredt ud over bunden af dette hav, hvor skibe har fisket dem op.

Hvis polen var ved Hudson Bay i stedet for polarcirklen, som den er i dag, ville Sibirien og Alaska have været syd for polen og dermed i et varmere klima. Disse store skabninger kunne have overlevet, endog blomstre, i et sådant miljø.

Der er tusinder af velbevarede mammut-tænder, der er blevet opdaget i Sibirien, og som har ført til en verdensomspændende handel med elfenben, der har foregået siden romertiden. Hvis elfenbenstænderne udsættes for luften i en længere periode, rådner de; og alligevel findes der godt bevarede tænder fra uddøde dyr i det arktiske område, der stadig udgraves i dag.

Tusk fra den voksne hanmammut "Yukagir mammut". (FunkMonk / CC BY-SA 2.0)

Nogle teoretikere har foreslået, at den ydre jordskorpe skifter med jævne mellemrum og bevæger nogle kontinenter mod polerne og andre væk fra dem. Selvom denne proces kan tage op til 5.000 år, er de afsluttende faser hurtige. I henhold til denne teori skiftede polerne pludselig fra Hudson-bugten til polarcirklen med alvorlige konsekvenser.

Som et resultat foreslår en skorpeforskydningsmodel, at katastrofale ændringer er sket på jordoverfladen. Denne teori udfordrer den centrale idé om geologi: princippet om uniformitarisme, som vi allerede har drøftet.

Der var tidligere modeller af skorpeforskydning. En teori, der påstås at forklare årsagen til istiden, skyldtes glidningen af litosfæren over den viskøse magma, der ligger bag den, gennem tidevandsfriktion.

Normal mantelviskositet, forbedret ved kraftig ydre indflydelse, kombineret med pludselig nedbrydning, hvilket således tilsyneladende forårsagede ikke kun pludselig skorpeudglidning og brud, vulkanisme, seismisk aktivitet, men også en ændring i den faktiske hældning af Jordens spinakse. Procenten af jorden som helhed er skorpen næsten tykkere end en løgskind er for et løg.

Ifølge Hapgood påvirkede den sidste skorpeforskydning for omkring 11.500 år siden stærkt Nord- og Sydamerika, Australien såvel som dele af Asien.

Hancock antyder, at nogle dele af Europa også blev påvirket. Afrikas kontinent blev ikke så stærkt påvirket.

Dette stemmer overens med andre teoretikere, der foreslår, at en jordskorpeforskydning vil medføre udryddelser på forskellige kontinenter i forskellige hastigheder som et resultat af forskellige ændringer i verdens breddegrader. Nogle kontinenter oplever store klimaforandringer, mens andre stort set ikke påvirkes.

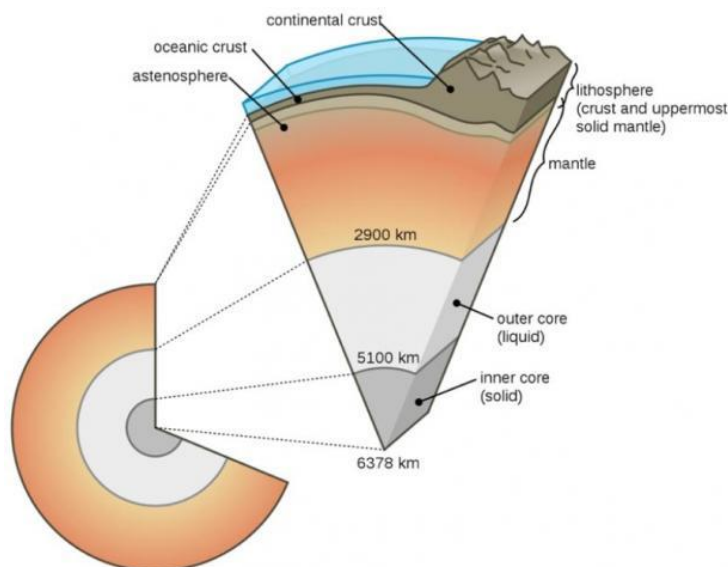

Diagram over den indre lagdeling af Jorden, der viser litosfæren over asthenosfæren (ikke i skala). (Nefronus / **Public Domain**)

Udenjordisk påvirkning

En anden teori er, at et udenjordisk objekt ramte planeten, en katastrofal begivenhed.

I sin bog, **Magicians of the Gods: The Forgotten Wisdom of Earth's Lost Civilization**, foreslår **Graham Hancock**, at en komet ramte Nordamerika for 12.900 år siden og derefter igen for 11.600 år siden, og udslettet **Clovis-folket**, sammen med mange arter af megafauna, og smeltede iskapper, der forårsager en stor oversvømmelse, hvilket også rapporteres i så mange myter.

En sådan begivenhed kunne også have gjort det lettere at skifte forskydningen og få polerne til at skifte.

Hancock antyder, at dele af Europa og det nordlige Sydamerika også blev påvirket. Dette kaldes den "**Younger Dryas komet- påvirkningsteori**", der først blev foreslået i 2007, og siden har fået støtte fra nogle mainstream-forskere.

En stor nok komet kunne forårsage en katastrofe på Jorden. (urikyo33 / **Public Domain**)

Det er vigtigt at nævne, at bevis for smeltede mineraler som kromit, kvarts og chert antyder, at temperaturerne var så høje, at de smeltede stål.

Som et resultat foreslår Hancock, at en avanceret civilisation af forhistorisk antik blev udslettet fra jordens overflade i **The Younger Dryas-periode**.

Dette er kommet ned til os som legenden om Atlantis.

Myter om den store oversvømmelse

Myter om en stor oversvømmelse er også forbundet med denne periode. En myte er defineret som en traditionel eller legendarisk historie, som normalt vedrører et eller andet overmenneskeligt væsen eller en påstået person eller begivenhed, med eller uden et bestemt grundlag for faktum eller naturlig forklaring.

Mytholog Joseph Campbell har sagt, at mytologiens symboler ikke er fremstillet; de kan ikke bestilles, opfindes eller permanent undertrykkes. De er spontane produktioner af psyken, og hver bærer inden i den, ubeskadiget, kilden af dens kilde.

Der findes mange sagn om oversvømmelsen. De fleste mennesker på Jorden har forfædres minder om en oversvømmelse i en sådan størrelse og med katastrofale følger, en universel katastrofe.

Således findes oversvømmelsesfortællinger i Asien - i Indien, Burma, Kina og Malaya, i Palæstina og Mesopotamien; såvel som i Australien og de fleste af Stillehavsøerne og blandt indianerne i Amerika. De er sjældnere, men ikke ukendt, i Europa. De er imidlertid slet ikke kendt i Afrika.

Selve det faktum, at oversvømmelsesfortællinger findes blandt mennesker, der er så forskellige og langt fra hinanden, både i tid og rum, viser, at deres fælles træk ikke kan være tilfældigheder, idet det er menneskets sinds reaktioner på lignende omstændigheder. Andre forskere har dog fundet, at der er historier om kataklysmiske forfalskninger, der fortælles af folk, der aldrig har set havet, søer eller store floder.

Den græske frygt for en gal sol kom til udtryk i myten om solguden Helios og hans søn, Phaethon, født af ham og en dødelig kvinde. Ifølge historien ønskede teenageren Phaethon, at imponere sine venner ved at køre Helios 'vogn; han kunne dog ikke kontrollere de bevingede heste og kom dermed til, at trække solen nærmere jorden og sætte den i brand.

Helios appellerede til Zeus, der dræbte Phaethon med en tordenkile og løsrev en stor oversvømmelse for at drukne ilden, måske en symbolsk version af virkelige fysiske begivenheder.

Nogle beretninger antyder at en komet eller meteor, der strejfer eller kommer for tæt på Jorden, en begivenhed, der som allerede nævnt kunne udfælde en skorpeforyskydning, hvilket letter et polskifte og en deraf følgende oversvømmelse.

I henhold til Platon fortalte egypterne faktisk hans forfader, Solon, at sandheden bag myten er, at der er en afvigelse i de 'himmelske kroppe', der 'rejser rundt om Jorden', hvilket forårsager enorme brande, der ødelægger det, der er på jorden over store tidshorisonter.

Nordamerikas Ojibwa-indianere havde en myte om en fyrig komet.

De beskriver en komet, der brændte alt ned til jorden. Den blev afbildet som at have en lang hvid hale, der brændte jorden og indvarslede en anden verden. Ifølge Ojibwa-indianerne skete det kort efter kometen, at jorden blev oversvømmet.

Lignende myter kan findes mellem vidt adskilte kulturer over hele kloden. For eksempel er der markante ligheder mellem Haida Gwaii i det vestlige Canada og halvvejs rundt om jorden til Sumererne.

Haida-myten siger, at:

For længe siden boede vores forfædre i verdens største landsby. Livet var bekymringsløst, indtil himmelchefen besluttede at ødelægge menneskeheden ved at skifte himmel og bringe en verdensomspændende oversvømmelse. Overlevende slap væk i gigantiske kanoer, som førte dem til et nyt hjem, hvor de landede på en bjergtop. En ny æra begyndte.

Her er den sumeriske myte:

For længe siden boede vores forfædre i ø-paradiset Dilmun. Livet var ubekymret, indtil oversvømmelsesguden Enlil besluttede at ødelægge menneskeheden ved at skifte himmel og bringe en verdensomspændende oversvømmelse. Overlevende slap væk i et stort skib, der førte dem til et nyt hjem, hvor de landede på en bjergtop. En ny æra begyndte.

I slutningen af den sidste istid, bemærker mainstream-forskere, antages det, at ismeltingen har hævet havvandstanden med omkring 91 meter. Oversvømmelsesmyter fra hele verden beskriver karakteristisk scener, når mennesker og dyr flygter fra de stigende tidevand og finder tilflugt på bjergtoppene.

*The Great Flood myten er en katastrofe, der er udbredt i mange kulturer over hele verden. (JarektUploadBot / **Public Domain**)*

De gamle *egyptiske papyrus* beskriver en frygtelig ødelæggelse skabt af en tidlig katastrofe, der vendte Jordan på hovedet. *Ermitage Papyrus*, nu bevaret i St. Petersborg, henviser til en lignende antik verdens kramper, mens en tredje egyptiske papyrus fortæller, hvordan verden næsten var ødelagt af ild og vand i løbet af en enorm himmelsk omvæltning for længe siden, da den sydlige blev nord og verden vendte om.

Berberne i Nordafrika har en legende om et land over havet kaldet Attala, som var rig på tin, sølv og guld, men som blev overskyldet af havet.

Baskerne i det nordlige Spanien og det sydlige Frankrig betragter sig som efterkommere af Atlaintika eller Atlantis.

Gamle keltiske legender kalder kontinentet genvundet af havet, for Avalon.

Arabiske sagn henviser til Ad, der er anset for at være civilisationens sæde beliggende over det vestlige hav.

De gamle indiske tekster henviser til et kontinent kaldet Atyantika, som var scenen for en katastrofal ødelæggelse.

Der er over 500 kulturer over hele verden med sagn om en stor flod eller oversvømmelse.

Overlevende inkluderer enkeltindivider eller små grupper. Alle syntes at være blevet advaret om en forestående katastrofe. De slap væk ved at søge høje bakker eller bjerge, huler eller ved hjælp af forskellige genstande, der ville flyde.

Opsummering:

Der skete noget katastrofalt i slutningen af den sidste istid. Myter fra mennesker, der oplevede dette, hjælper os med bedre at forstå, hvad der skete.

Oversat i december 2019 af Palle A. Andersen